

Projekt

z dnia 8 maja 2019 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ SKOCZOWA**

z dnia 22 maja 2019 r.

w sprawie nadania honorowych tytułów: „Zasłużony/a dla Bładnic, „Zasłużony/a dla Harbutowic”, „Zasłużony/a dla Kiczyc”, „Zasłużony/a dla Kowali”, „Zasłużony/a dla Ochab”, „Zasłużony/a dla Pierścica”, „Zasłużony/a dla Pogórza”, „Zasłużony/a dla Wilamowic”, „Zasłużony/a dla Skoczowa”.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 506) oraz uchwały nr XLIII/547/2014 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 23 października 2014 roku w sprawie ustanowienia i określenia zasad nadawania honorowych tytułów: „Zasłużony/a dla Skoczowa”, „Zasłużony/a dla Bładnic”, „Zasłużony/a dla Harbutowic”, „Zasłużony/a dla Kiczyc”, „Zasłużony/a dla Kowali”, „Zasłużony/a dla Międzyzwiecia”, „Zasłużony/a dla Ochab”, „Zasłużony/a dla Pierścica”, „Zasłużony/a dla Pogórza”, „Zasłużony/a dla Wilamowic”, „Zasłużony/a dla Wiślicy”, zmienionej uchwałą nr XXVII/315/2017 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 21 lutego 2017 roku

Rada Miejska Skoczowa uchwała:

- § 1. Tytułem „Zasłużony dla Bładnic” uhonorować Jerzego Dudę.
- § 2. Tytułem „Zasłużony dla Harbutowic” uhonorować Emila Wyleżycha.
- § 3. Tytułem „Zasłużony dla Kiczyc” uhonorować .....
- § 4. Tytułem „Zasłużony dla Kowali” uhonorować Janusza Strokę.
- § 5. Tytułem „Zasłużony dla Ochab” uhonorować Jana Szkucika.
- § 6. Tytułem „Zasłużony dla Pierścica” uhonorować Ludwika Heroka.
- § 7. Tytułem „Zasłużony dla Pogórza” uhonorować Stanisława Morkisza.
- § 8. Tytułem „Zasłużony dla Wilamowic” uhonorować Benjamina Czercha.
- § 9. Tytułem „Zasłużony dla Skoczowa” uhonorować Karola Kojmę.
- § 10. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Skoczowa.
- § 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z regulaminem nadawania honorowych tytułów „Zasłużony/a dla miasta/sołectwa”, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXVII/315/2017 z dnia 21 lutego 2017 roku, do Urzędu Miejskiego w Skoczowie wpłynęło 10 wniosków. Wszystkie wnioski spełniały wymagania formalne określone w regulaminie, a opisane w nich działania osób na rzecz miasta/sołectw były wystarczającym uzasadnieniem do pretendowania o tytuł „Zasłużonego”. Wnioski zostały skierowane pod obrady Komisji Regulaminowej.

1. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Bładnic” wskazany został Jerzy Duda (wnioskodawca: Jadwiga Kozok – Sołtys Wsi Bładnice i Przewodnicząca KGW Bładnice)

Jerzy Duda – urodzony w 1954 r. w Bładnicach Dolnych, mieszkaniec Bładnic Dolnych, całe swe dorosłe życie związał z Ochotniczą Strażą Pożarną w Bładnicach. Wstąpił w jej szeregi mając 15 lat i od początku aktywnie działał w jej strukturach. Po ukończeniu III i IV stopnia kursu naczelników OSP w 1977 roku został mianowany przez Komendanta Wojewódzkiego PSP na naczelnika OSP Bładnice. Od tego momentu nieprzerwanie do dnia dzisiejszego pełni tę zaszczytną, ale i odpowiedzialną służbę, co trwa już 42 lata. Jerzy Duda zorganizował bądź współorganizował niezliczoną ilość imprez sportowo-rozrywkowych na rzecz społeczności lokalnej oraz czynów społecznych w okresie, gdzie wiele prac związanych z infrastrukturą wiejską było w ten sposób realizowane np. budowa dróg, gazyfikacja sołectwa, budowa przystanku PKP, sadzenie drzew, itp. Był współinicjatorem przebudowy i wykonawcą budynku remizy OSP Bładnice oraz ogródka imprez sportowo-rozrywkowych wraz z druhami OPS. Za swe zasługi został odznaczony brązowym, srebrnym i złotym medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” oraz „Medalem im. Klemensa Matusiaka za zasługi dla pożarnictwa Śląska Cieszyńskiego”. W latach 2006-2011 pełnił funkcję Prezesa Zarządu Oddziału Miejsko-Gminnego Ochotniczej Straży Pożarnej w Skoczowie. Został wybrany radnym Rady Miejskiej Skoczowa III i IV kadencji, przy czym w IV kadencji przewodniczył Komisji Rozwoju i Infrastruktury Komunalnej i Zagospodarowania Przestrzennego. Aktywnie współpracuje z Radą Sołecką oraz KGW. Społecznik, który ma to coś.

2. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Harbutowic” wskazany został Emil Wyleżuch (wnioskodawca: Halina Romańska – Sołtys Wsi Harbutowice)

Emil Wyleżuch – urodzony w 1934 r. w Harbutowicach, mieszkaniec Harbutowic. Rada Sołectwa Harbutowice jednogłośnie wybrała Emila Wyleżucha jako kandydata do tytułu „Zasłużony dla Harbutowic” w 2019 roku. Swoją pracowitością dał się poznać jako sołtys, pełniąc tę funkcję przez dwie kadencje w latach 1991-1999. W latach 1995-2002 pełnił funkcję radnego gminy Skoczów. Przez 12 lat do roku 1974 pełnił funkcję Prezesa OSP Harbutowice. Działał społecznie w komitetach na rzecz Harbutowic. Były to Komitety do spraw budowy gazociągu, budowy wodociągu, budowy kanalizacji (w tym komitecie pełnił rolę skarbnika), a w Społecznym Komitecie Budowy Domu Rolnika pełnił funkcję kierownika budowy. Największą jego zasługą jest doprowadzenie do powstania tunelu pod drogą szybkiego ruchu relacji Bielsko-Cieszyn (S52). Dzięki jasności umysłu tego człowieka wieś Harbutowice ma bezkolizyjne połączenie ruchu lokalnego pieszych i pojazdów, bez którego nie wyobrażamy sobie obecnego funkcjonowania w sołectwie podzielonym na 4 części dwoma drogami szybkiego ruchu. Jego zasługa jest tym większa, że obecny tunel w ogóle nie był brany pod uwagę w dokumentach projektowych. Za jego determinację i zaangażowanie w powstanie tunelu mieszkańcy pragną serdecznie podziękować Emilowi Wyleżuchowi przyznając mu tytuł „Zasłużony dla Harbutowic”.

3. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużona dla Kiczyc” wskazana została Aniela Kuś (wnioskodawca: Rada Sołeczka oraz Sołtys Wsi Kiczycy – Franciszek Pomper)

Aniela Kuś – urodzona w 1949 r., mieszkanka Kiczyc od 1978 r. przez 33 lata pracowała w Odlewni Żeliwa w Skoczowie. W latach 1980-1985 pełniła funkcję przewodniczącej Komitetu Rodzicielskiego w Szkole Podstawowej w Kiczycach. Dała się poznać jako znakomity organizator imprez szkolnych, które przyczyniły się do poprawy warunków nauczania. Brała również czynny udział w gazyfikacji wsi. Od 2007 roku do dnia dzisiejszego jest jednym z najaktywniejszych członków Rady Sołeczkiej. Wspiera sołtysa w organizacji licznych imprez na terenie wsi, jak i w gminie Skoczów. Do wyróżniających się imprez zaliczyć należy organizację 700-lecia Kiczyc, gdzie Aniela Kuś wykazała się niezwykle aktywnością i pomysłowością w przygotowaniu całonocnej imprezy. Jest czynną organizatorką corocznych, tradycyjnych Dożynek w Kiczycach, przyjmując na siebie rolę szefa kuchni. Jest niezastąpiona podczas organizacji Spartakiady Sołectw, biorąc w niej czynny udział. Ponadto od 2005 roku jest członkinią KGW

w Kiczycach, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącej. Jako zastępca dbała o doposażenie magazynu kuchni KGW. Była główną organizatorką bali i zabaw KGW w Kiczycach. Obecnie z wielką troską walczy o powstanie zaplecza dla KGW i Rady Sołeckiej w Kiczycach, w czynach wspiera ją sołtys Kiczyc Franciszek Pomper. W roku 2010 została wyróżniona Listem gratulacyjnym przez ówczesnego burmistrza Skoczowa Janinę Żagan. Rada Sołecka oraz KGW w Kiczycach popierają wniosek o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Kiczyc” na rok 2019 Anieli Kuś.

We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Kiczyc” wskazany został Władysław Kajstura (wnioskodawca: Jan Gruszczyk – wiceprezes OPS Kiczyc)

Władysław Kajstura – urodzony w 1947 r., mieszkaniec Kiczyc, od pół wieku aktywnie uczestniczy w życiu mieszkańców sołectwa Kiczycze. Organizuje gry i zabawy dla dzieci z przedszkola publicznego oraz ze szkoły podstawowej z okazji Dnia Dziecka czy spotkania z Mikołajem przy okazji fundując dzieciom słodczyce. Inicjuje rozbudowę urządzeń boiskowych przy szkole podstawowej – wykonuje bramki na boisku do piłki nożnej, stawia tablice z koszem do koszykówki. W okresie zimowym niejednokrotnie uczestniczył w tworzeniu lodowiska przy szkole podstawowej. Nawiązuje współpracę z Rada Sołecką, Kołem Gospodyń Wiejskich w Kiczycach. Jako członek Ochotniczej Straży Pożarnej w Kiczycach aktywnie uczestniczy w pracach remontowych obiektu OSP – roboty wykończeniowe w kuchni i zapleczu socjalnym, to jego „oczko w głowie”, a remont kominów i ocieplenie budynku to jego zasługa. Od wielu lat obsługuje imprezy oraz uroczystości takie jak Dzień Kobiet, dożynki, Dzień Seniora, spotkania z mieszkańcami, śpiewanie kolęd, zapewniając przy tej okazji oprawę muzyczną. Druh Władysław Kajstura to skromny, uczciwy, koleżeński, pracowity mieszkaniec naszej wioski. Z uwagi na jego zaangażowanie w prace społeczne wnioskujemy i w pełni popieramy jego kandydaturę do tytułu „Zasłużony dla Kiczyc”.

4. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Kowali” wskazany został Janusz Stroka (wnioskodawca: Rada Sołecka oraz Sołtys Wsi Kowale – Fryderyk Białoń)

Janusz Stroka – urodzony w 1967 r., mieszkaniec Kowali, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usługowo-handlowym. Jest jednym z niewielu mieszkańców, którym leży na sercu rozwój naszego sołectwa. Brał udział w pracach poprawiających infrastrukturę drogową Kowali, świadcząc usług transportowe przy budowie poboczy naszych dróg gminnych. Kowale mogą się poszczycić drogami poszerzonymi wraz z podbudowanymi poboczami i zagospodarowanymi skarpami (często zabezpieczonymi płytkami). Janusz Stroka dba o wizerunek naszego sołectwa. Bierze czynny udział w przygotowywaniu imprez integracyjnych. Należy również wymienić udział w organizowaniu Spartakiady Sołectw, Dożynek Gminnych, Ognisk sobótkowych, festynów oraz innych imprez. Działa również w naszej OSP Kowale jako członek wspierający w/w organizację. Służy głosem doradczym Radzie Sołeckiej, mając zawsze na myśli jak najlepszy rozwój i wizerunek Sołectwa Kowale. Myślę, że uhonorowanie Janusza Stroki jest w pełni uzasadnione – Sołtys Wsi Kowale Fryderyk Białoń.

5. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Ochab” wskazany zostaje Jan Szkucik (wnioskodawca: Rada Sołecka Wsi Ochaby)

Jan Szkucik – urodzony w 1945 r., rodowity mieszkaniec Ochab. Pod koniec lat 70-tych aktywny członek komitetu gazyfikacji wsi. Należy tu zaznaczyć, że nie była to wcale łatwa inwestycja, ze względu na brak dostępności materiałów oraz procedury własnościowo-prawne. W późniejszych latach bardzo zaangażowany podczas budowy wodociągu na terenie sołectwa Ochaby, zwłaszcza w tych rejonach, gdzie dostępna woda była niezdatna do konsumpcji. Aktywnie działał w Radzie Sołeckiej przez dwadzieścia lat, gdzie był współautorem nazewnictwa wielu dróg oraz ciekawych pomysłów integracyjno-społecznych. Aktywnie działał w komitecie budowy zaplecza socjalnego LSK Ochaby. Przez dwie kadencje był aktywnym radnym w Radzie Miejskiej Skoczowa. Swoje pasje realizuje poprzez występy w chórze, który działa na terenie wsi, nie tylko w repertuarze sakralnym, ale również rozrywkowym. Od 25 lat jest członkiem Rady Parafialnej przy parafii św. Marcina w Ochabach. Jako doświadczony samorządowiec służy zawsze radą i pomocą.

6. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Pierścica” wskazany został Ludwik Herok (wnioskodawca: Monika Szyndler – Sołtys Wsi Pierściec, Joanna Radwan-Kmieciak – Prezes Stowarzyszenia „Nasz Pierściec”)

Ludwik Herok – notka biograficzna

Urodził się w 1930 roku, w rodzinie wielodzietnej, zamieszkałej w Skoczowie. Szkołę Powszechną ukończył w Skoczowie, a średnią w Cieszynie - Gimnazjum i Liceum im. A. Osuchowskiego, w 1949 roku. Na Politechnice Krakowskiej ukończył studia architektoniczne, uzyskując dyplom architekta. Pracę

zawodową rozpoczął w Biurze Projektów „Energoprojekt” w Gliwicach jako projektant, a później kierownik pracowni architektonicznej budynków socjalnych elektrowni „Dolna Odra” w Gryfini k. Szczecina, elektrowni „Opole” i elektrociepłowni w Płocku. W roku 1954 ożenił się z Heleną Kubicjus z Pierścica, nauczycielką Szkoły Muzycznej w Cieszynie. Zamieszkali w Zabrze. Mają trzy córki: Jadwigę, Magdalenę i Joannę. Po 30 latach pracy w Gliwicach, wyjechał służbowo z „Energoprojektu” do Iranu, na budowę elektrowni w Isfahanie, na okres 3 lat. Po powrocie do kraju zamieszkał z rodziną w Pierścicu, gdzie wybudował dom jednorodzinny. Pracę podjął w Wojewódzkim Biurze Projektów w Bielsku-Białej, w pracowni urbanistycznej w Cieszynie. Po kilku latach – dalszą działalność projektową zaczął od założenia własnej firmy „Herok-Projekt” w Pierścicu. Jest autorem projektów:

- Przebudowa kaplicy św. Jana Sarkandra w piwnicy budynku nr 2 w Skoczowie;
- Ukształtowanie terenu na przedpolu Krzyża papieskiego i kaplicy św. Jana Sarkandra na Kaplicówce. Uformowane ziemne, tarasy ze schodami i kamiennym murem z ławkami na osi krzyża. Górny kamienny taras przed krzyżem zwany ołtarzowym, przystosowano do konstrukcji rozbieralnego zadaszania na czas uroczystości kościelnych;
- Projekt ołtarza Papieskiego (współautor arch. A. Wróblewski) na Kaplicówce w Skoczowie wraz z urbanistycznym rozplanowaniem sektorów i komunikacji oraz osobisty nadzór nad realizacją całego obiektu;
- Kościół i klasztor ojców Franciszkanów w Górkach Wielkich;
- Realizacja kapitalnego remontu kościoła p.w. św. Ap. Piotra i Pawła w Skoczowie;
- Przebudowa budynków dawnego dworu Kossaków w Górkach Wlk. na Schronisko Młodzieżowe oraz adaptacja zabytkowych ruin dworu na cele kulturalne;
- Rozbudowa Szkoły Podst. nr 3 im. JP II wraz z zagospodarowaniem terenu przy ul. Osiedlowej w Skoczowie;
- Liczne projekty małej architektury na terenie śląska Cieszyńskiego.

Działalność społeczno-kulturalna na terenie sołectwa Pierściec i gminy Skoczów.

Ludwik Herok brał czynny udział w życiu społecznym naszego sołectwa i gminy. Opracował i inicjował sporo ważnych projektów, ale był także przy tych drobnych, jak krzyż przy ul. Winogradzkiej w Pierścicu, czy dzwonnica na cmentarzu. O przebudowie poddasza budynku plebani dziś już pewnie nikt nie pamięta. Brał czynny udział w przebudowie i modernizacji starego budynku Szkoły Podstawowej im Zofii Kossak w Pierścicu, a także dobudowy budynku sali gimnastycznej i świetlicy szkolnej. Projektował rozbudowę kościoła pw. Św. Mikołaja w Pierścicu o trzecią nawę. Wykonał graficzną inwentaryzację starego cmentarza w Pierścicu z nadzieją, że będzie to pierwszy krok do renowacji tego zabytkowego cmentarza. Modernizacja i barwne wykończenie w 2002 r starego budynku przedszkola w Pierścicu jest już dzisiaj historią.

Ludwik Herok zaprojektował i nadzorował budowę wolnostojącej drewnianej dzwonnicy na pograniczu cmentarza katolickiego i ewangelickiego w Pierścicu. W roku 2000, jubileuszowym, w obecności dwóch biskupów obu wyznań, rozległ się dźwięk ewangelickiego dzwonu w katolickiej wieżycze. Był to charakterystyczny symbol ekumenizmu.

Będąc przez kilka kadencji członkiem Rady Sołeckiej w Pierścicu, opracował wraz z mgr Wiesławem Kusiem projekt nazewnictwa ulic w Pierścicu, który został zrealizowany w roku 2002. Jako członek Towarzystwa Miłośników Skoczowa (gdy prezesem był dr Józef Drabina) uczestniczył w pracach organizacyjnych Pierwszego Konkursu Znajomości Gwary na Śląsku Cieszyńskim, który odbył się w Skoczowie w roku 1996. Był pomysłodawcą i współtwórcą Stowarzyszenia Panoramy Sztuki Chrześcijańskiej „Musica Sacra”, powstałej dla upamiętnienia obecności papieża Jana Pawła II na Kaplicówce w Skoczowie. Pierwsze koncerty odbyły się w dniach 21-27 maja 1996 roku. Aby usprawnić organizację tak dużego przedsięwzięcia artystycznego jakim w ciągu kilku lat stała się Panorama Sztuki Chrześcijańskiej, w 1999r zarejestrowano w Sądzie Rejonowym w Bielsku- Białej: *Stowarzyszenie Musica Sacra*. Pierwszym prezesem stowarzyszenia został Ludwik Herok. Monument kamienny, zbudowany w roku 2005 na Kaplicówce w Skoczowie z inicjatywy Ludwika Heroka, Antoniego Kratkiego i Ernesta Macheja wskazuje miejsce ołtarza papieskiego w roku 1995. Granitowy symbol powstał, ku pamięci przyszłych pokoleń, o świętym Janie Sarkandrze ze Skoczowa i Wielkim papieżu z Polski.

Działalność piśmienniczo-popularyzatorska.

Staraniem Stowarzyszenia Miłośników Skoczowa, w 2001 r. opracowano i wydano Przewodnik turystyczno-krajoznawczy Skoczowa i okolic, w którym zostały umieszczone teksty Ludwika Heroka na temat: zabytków architektury Skoczowa, Sanktuarium św. Mikołaja w Pierścęcu, zabytkowego kościoła św. Jakuba w Simoradzu. W 2011 roku ukazało się wydawnictwo autorstwa Ludwika Heroka pt. „Zabytki architektoniczne Skoczowa”, a w 2013 roku „Zabytki architektoniczne na terenach wiejskich gminy Skoczów”. Publikacje licznych artykułów Ludwika Heroka odnajdziemy w *Kalendarzach Skoczowskich* i gazetach o tematyce historycznej i architektoniczno-urbanistycznej naszego miasta i regionu. Artykuły Ludwika Heroka można znaleźć także w książce albumowej pt. „Bądźcie ludźmi Sumienia”, wydanej z okazji X rocznicy pobytu papieża Jana Pawła II w Diecezji Bielsko-Żywieckiej, dotyczące: projektowania i budowy ołtarza papieskiego na Kaplicówce, form upamiętnienia pobytu papieża Jana Pawła II w Skoczowie (Musica Sacra i pomnik-obelisk na wzgórzu Kaplicówki). Nagrody i odznaczenia W roku 2006 został odznaczony Odznaką Honorową „Zasłużony dla kultury polskiej”, nadaną przez ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, za działalność architektoniczną i kulturalno-społeczną. 11 Listopada 2012 roku Samorząd Miasta i Gminy Skoczów przyznał Ludwikowi Herokowi Laur Srebrnej Cieszyńianki.

Ludwik Herok zmarł 7 lutego 2019 r. Stowarzyszenie „Nasz Pierściec” wnioskuje o nadanie tytułu „Zasłużony dla Pierścęca” pośmiertnie, aby w ten sposób uczcić pamięć człowieka, który zapisał się w historii naszej wsi nie tylko jako osoba o ogromnym dorobku i zasługach, ale jako powszechnie szanowany mieszkaniec wsi o niezłomnej woli, wymagający, ale i wspierający, zawsze uśmiechnięty i życzliwy, gotowy do konstruktywnego dialogu, podejmowania wyzwań i po prostu pomocy drugiemu człowiekowi.

7. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Pogórza” wskazany został Stanisław Morkisz (wnioskodawca: Mariusz Rodenko – Soltys Wsi Pogórze)

Stanisław Morkisz – urodzony w 1948 r. rodowity mieszkaniec Pogórza. Od najmłodszych lat szkolnych oraz już jako osoba dorosła, wspierał sąsiadów przy różnych pracach. Zwykł mawiać: „Tak mnie wychowano, aby pomagać innym i nie przechodzić obojętnie, gdy ktoś potrzebuje pomocy”. Z biegiem czasu przerodziło się to w zaangażowanie na rzecz całej miejscowości. Zorganizował uporządkowanie oraz zadrzewienie obecnej ul. Lipowej. Zdobył materiał oraz zebrał mieszkańców, aby wybudować chodnik przy obecnej ul. Sąsiedzkiej, aby droga do kościoła była bezpieczna. Brał aktywny udział w organizacji pracy budowy wodociągu oraz przy gazyfikacji Pogórza. Również zaangażował się w pomoc przy budowie kanalizacji, aby wszyscy mieszkańcy Bajerek mieli do niej dostęp. Organizował mieszkańców wsi do prac społecznych. Jednym z najważniejszych była utworzona grupa, która pomagała przy budowie kościoła. Wspierał również prace przy budowie OSP i LKS Pogórze. Pomagał przy organizacji Crossu Świętojańskiego, Spotkań dla seniorów, dożynek i spartakiad. Do 2015 r. był członkiem rady Sołectkiej. Wychował czwórkę dzieci (trzech synów i jedną córkę). W podziękowaniu za swoją działalność otrzymywał listy gratulacyjne od instytucji państwowych. Zdaniem mieszkańców Stanisław Morkisz jest osobą, na którą zawsze można liczyć. Swoją chęcią niesienia pomocy zdobył szacunek i uchodzi za autorytet wśród pogórczan. Jego wrodzona skromność sprawiała, że nigdy nie chciał przyjmować pochwał za wykonaną pracę. Ze względu na jego postawę Stanisław Morkisz zdobył miano „soltysa Bajerek”.

8. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużonego dla Wilamowic” wskazany został Benjamin Czerch (wnioskodawca: Ryszard Drózd – Soltys Wsi Wilamowice)

Benjamin Czerch – urodzony w 1936 r., mieszkaniec Wilamowic. Po ukończeniu szkoły podstawowej i Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Cieszynie odbywał służbę wojskową w jednostce podoficerskiej w Mrągowie w wojskach desantowych. Po ukończeniu służby wojskowej wstąpił do Związku Polskich Spadochroniarzy i jest jego członkiem do dnia dzisiejszego. W czasie swojego członkostwa wykonał 30 skoków na spadochronie. Przepracował 40 lat w FSM w Ustroniu i Skoczowie w latach 1995-2003. Benjamin Czerch był członkiem Rady Sołectkiej do 2019 r. Wiele swojego wolnego czasu poświęcił na budowę kortu tenisowego i boiska do siatkówki. Po oddaniu obiektów do użytku przez wiele lat był ich gospodarzem i konserwatorem. Zawsze swój wolny czas poświęcał dla sołectwa.

„Dziękujemy Panie Benku”.

9. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużonego dla Skoczowa” wskazany został Karol Kojma (wnioskodawca: Monika Szyndler – Soltys Wsi Pierściec w imieniu Soltysów Gminy Skoczów)

Karol Kojma – urodzony w 1946 r., zamieszkały w Iskrzyczynie. Praca z melioracjami w przypadku Karola Kojmy trwa nieprzerwanie od 1982 r., kiedy to rozpoczął pracę na stanowisku Inspektora ds.

melioracji w Urzędzie Gminy Dębowiec. Z powodu likwidacji etatu kontynuował zatrudnienie w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji Rolniczych – Oddział w Cieszynie. Pracował tam do 30 kwietnia 2000 r. W 2000 r. nastąpiła zmiana nazwy zakładu pracy na Śląski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Katowicach. Pracując w w/w instytucji raz w tygodniu Karol Kojma był delegowany na pełnienie dyżurów w Urzędzie Miejskim w Skoczowie – z zakresu urządzeń melioracji szczegółowych objętych działalnością Miejsko-Gminnej Spółki Wodnej w Skoczowie. 1998 roku z inicjatywy burmistrza Witolda Dzierżawskiego z powodu niezadowolenia z wykonywanych prac przez Powiatowy Związek Spółek w Cieszynie, na Walnym Zebraniu Delegatów SW w Skoczowie podjęto uchwałę o oddzieleniu się od związku Spółek Wodnych w Cieszynie. Mocno popierał ten wniosek Karol Kojma oraz nieżyjący już Franciszek Skiba, który objął funkcję przewodniczącego. Przez oddzielenie się od ZSW w Cieszynie Skoczowska Spółka Wodna wiele zyskała. Petenci mieli bliżej załatwiania spraw, nastąpiła duża i wyraźna poprawa w naprawach urządzeń melioracyjnych, zmniejszyły się koszty ogólne. Będąc na zasiłku emerytalnym Karol Kojma podjął pracę na ¼ etatu na stanowisku: kierownik robót w MGSW w Skoczowie. W zakresie jego obowiązków jest przekazywanie robót naprawy sieci drenarskiej, konserwacji rowów melioracyjnych, nadzorowanie prac, odbiory robót, wpisy do projektów zagospodarowania terenów pod inwestycje z zakresu istnienia urządzeń melioracyjnych. Swoją wiedzą i ogromnym doświadczeniem służy w rozwiązywaniu problemów z zakresu regulacji stosunków wodnych na urządzeniach melioracji szczegółowych na terenie wszystkich sołectw i miasta Skoczowa.

Na wniosek Sołtysów Gminy Skoczów Karol Kojma zasługuje na tytuł „Zasłużony dla Skoczowa” ponieważ:

- będąc na emeryturze nadal pracuje na rzecz naszej gminy, a pracę tą traktuje z ogromną pasją i zaangażowaniem;
- jest jednym z głównych orędowników utworzenia Spółki Wodnej w Skoczowie poprzez oddzielenie się od zarządu w Cieszynie, przez co gmina nasza w perspektywie lat wyraźnie zyskała;
- od blisko 20 lat Karol Kojma jest kierownikiem robót. Dzięki jego osobistemu zaangażowaniu wszystkie prace wykonywane są na bardzo wysokim poziomie. Zawsze stara się osobiście nadzorować prace w terenie od początku do końca i należy zaznaczyć, że zna się na tych robotach bardzo dobrze;
- ze swej pracy prowadzi bardzo dokładną i szczegółową dokumentację. Bierze czynny udział w zebraniach wiejskich, wyjaśniając mieszkańcom sprawy związane z urządzeniami wodnymi. Dzięki jego zaangażowaniu mieszkańcy naszej gminy mają dużą pomoc w razie występowania problemów związanych z zalewaniem pól czy posesji. Pracując w Spółce Wodnej Karol Kojma zna naszą gminę i jej mieszkańców od podszewki;
- dużą część prac Karol Kojma wykonuje w czynie społecznym, ponieważ ze spółki pobiera symboliczne wynagrodzenie;
- zawsze jest dostępny „na telefon” i nie tylko na prośbę sołtysów czy mieszkańców pojawia się w terenie dość szybko, zdecydowanie przystępując do nazwania i rozwiązania konkretnego problemu.

BURMISTRZ

Mirosław Sisko

KIEROWNIK

Biuro Promocji, Informacji i Turystyki

Jan Stebel